

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 31 mars 2014
Nr. ref.:RK589/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI148/13

Parashtrues

Sylejmon Pllana

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Rev. nr. 30/2013, të 12 korrikut 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa u dorëzua nga z. Sylejmon Pllana (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), me vendbanim në Fushë-Kosovë, i cili përfaqësohet nga z. Hamdi Podvorica, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin, e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Rev. nr. 30/2013, të 12 korrikut 2013, i cili iu dorëzua atij më 27 gusht 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjyimit të kontestuar, i cili pretendohet të jetë nxjerrë në kundërshtim me nenin 7 [Vlerat], me nenin 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], me nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] dhe me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe e Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 46 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-131 (në tekstin e mëtejme: Ligji), dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 13 shtator 2013, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 24 shtator 2013, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin Nr. GJR. KI148/13, caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 9 tetor 2013, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë, Gjykata gjithashtu e njoftoi Korporatën Energetike të Kosovës (KEK) lidhur me kërkesën.
8. Më 18 tetor 2013, KEK-u e dorëzoi parashtruesin me shkrim, duke e kontestuar kërkesën e parashtruesit të kërkesës si të papranueshme.
9. Më 25 nëntor 2013, Gjykata e pranoi parashtruesin me shkrim të përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës, i cili i kontestoi pretendimet e KEK-ut, duke pretenduar se parashtruesi i kërkesës është viktimë e shkeljes së të drejtave të njeriut.
10. Më 27 nëntor 2013, Gjykata e pranoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale, P. nr. 2287/2007, të 27 shkurtit 2009.
11. Më 20 janar 2014, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 1 janar 2007, parashtruesi kishte hyrë në marrëdhënie të përhershme të punës me KEK-un.
13. Më 16 maj 2007, me Vendimin Nr. 06/178, parashtruesi ishte suspenduar nga puna.
14. Pas procedurës disiplinore kundër parashtruesit, Komisioni Disiplinor i KEK-ut, më 27 korrik 2007, nxori Vendimin Nr. 06/273 dhe e ndërpreu marrëdhënien e punës së parashtruesit. Parashtruesi u shpall përgjegjës për vjedhjen e pronës së KEK-ut. Ky veprim u përcaktua si shkelje e rëndë e detyrave të punës nga ana e parashtruesit.
15. Parashtruesi e kontestoi Vendimin e Komisionit Disiplinor, të 27 korrikut 2007. Me Vendimin Nr. 4559, të 6 gushtit 2007, KEK-u e refuzoi ankesën e parashtruesit dhe e vërtetoi Vendimin e 27 korrikut 2007.
16. Më 27 shkurt 2009, Gjykata Komunale në Prishtinë, në procedurën penale kundër parashtruesit të kërkesës dhe një personi tjetër (A. B.), në lidhje me veprën e njëjtë, nxori Aktgjykimin P. nr. 2287/ duke e hedhur poshtë aktakuzën penale kundër parashtruesit të kërkesës.
17. Ishte vërtetuar se gjatë procedurës penale kundër parashtruesit, ndër të tjera, ai mori 120 metra tel të llojit F-120 mm dhe e ngarkoi atë në veturën në pronësi të A. B. Gjithashtu ishte vërtetuar se këto veprime përbënin elemente të veprës penale të vjedhjes sipas nenit 252.1 në lidhje me nenin 23 të Kodit të Përkohshëm Penal të Kosovës. Pa marrë parasysh këto konkluzione ligjore, Gjykata Komunale gjeti se veprimet e parashtruesit të kërkesës dhe të A. B. nuk përbënin vepër penale, sepse vepra ka qenë e rëndësisë së vogël dhe nuk kishte pasoja të dëmshme dhe të rëndësishme.
18. Më 19 tetor 2009, Gjykata Komunale në Prishtinë, në kontestin e punës, të iniciuar nga parashtruesi i kërkesës, nxori Aktgjykimin C1. nr. 322/2007, dhe e aprovoi si të bazuar peticionin e parashtruesit. Me aktgjykimin e njëjtë, vendimet e KEK-ut, të 27 korrikut 2007 dhe të 6 gushtit 2007, në lidhje me përfundimin e marrëdhënies së punës së parashtruesit ishin anuluar dhe KEK-u ishte i detyruar ta kthente parashtruesin në vendin e tij të mëparshëm të punës.
19. Gjykata Komunale në Prishtinë e ka bazuar arsyetimin e aktgjykimit, të nxjerrë në procedurën penale kundër parashtruesit (P. nr. 2287/07, më 27 shkurt 2009), me të cilin parashtruesi ishte liruar nga aktakuza. Gjykata Komunale gjeti se aktgjykimi penal i 27 shkurtit 2009, kishte hedhur poshtë aktakuzën kundër parashtruesit të kërkesës, sepse përcaktoi se veprimet e vjedhjes së parashtruesit kundër KEK-ut, punëdhënësit të tij, ishin të parëndësishme, për të pasur ndikim në ligjshmërinë e vendimeve të KEK-ut, të nxjerra në procedurën disiplinore.
20. Në një datë të pacaktuar, KEK-u ushtroi ankesë kundër aktgjykimit të lartpërmendur.

21. Më 28 shtator 2012, Gjykata e Qarkut në Prishtinë nxori Aktgjykimin Ac. nr. 133/2010, me të cilin refuzoi ankesën e KEK-ut dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale të 19 tetorit 2009.
22. Kundër aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut, KEK-u ushtroi revizion, duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe aplikim të gabuar të së drejtës materiale.
23. Më 12 korrik 2013, Gjykata Supreme e Kosovës mori Aktgjykimin e kontestuar, Rev. nr. 30/2013 dhe e pranoi si të bazuar revizionin e KEK-ut. Ajo gjithashtu i ndryshoi aktgjykimet e Gjykatës së Qarkut, të 28 shtatorit 2012 dhe të Gjykatës Komunale të 19 tetorit 2009, dhe i vërtetoi përsëri vendimet e KEK-ut të marra në procedurën disiplinore kundër parashtruesit të kërkesës.
24. Në arsyetim, Gjykata Supreme theksoi si në vijim: *“Në rastin konkret, fakt relevant dhe i pakontestueshëm është se paditësit i ka pushuar marrëdhënia e punës për shkak të shkëputjes së kontratës si pasojë e shkeljes së rëndë të detyrave të punës - vjedhje e pasurisë së KEK-ut, të parashikuar nga dispozita e nenit 6 par. 1 pika 4 të Rregullores mbi përgjegjësinë disiplinore dhe materiale. Mirëpo, nga shkresat e lëndës del se e paditura vendimin e saj e ka marrë pasi paraprakisht ka zbatuar procedurën disiplinore për të vërtetuar përgjegjësinë e paditësit dhe pasi që është vërtetuar përgjegjësia e tij është marrë vendimi mbi shkëputjen e marrëdhënies së punës. Pra, në rastin konkret është ndjekur e tërë procedura ligjore për marrjen e një vendimi të tillë siç është paraparë sipas Ligjit mbi Marrëdhëniet e Punës, respektivisht dispozitës së nenit 112, i cili ligj ishte në fuqi në kohën e paraqitjes së padisë ndërsa është shfuqizuar me dispozitën e nenit 99 të Ligjit të Punës Nr. 03/L-212 të datës 1 nëntor 2010.”*

Pretendimet e parashtruesit

25. Në parashtrësën e tij me shkrim, të 25 nëntorit 2013, parashtruesi i sqaroi pretendimet e tij, duke theksuar se me Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, P. nr. 2287/07, të 27 shkurtit 2009, ai ishte liruar nga aktakuza. Ai pretendon se ky aktgjykim duhet të ekzekutohet në këtë kontest pune, e jo vendimet e KEK-ut që ishin miratuar në procedurën kontestimore.
26. Parashtruesi më tej pretendon se, si qytetar i Kosovës, ai e ka të drejtën kushtetuese të punës, siç parashihet me nenin 49 të Kushtetutës. Ai gjithashtu pretendon se është shkelur e drejta e tij e pronës, e garantuar me nenin 46 të Kushtetutës, sepse ai nuk i kishte fituar të ardhurat e tij. Përfundimisht, parashtruesi argumenton se është shkelur edhe e drejta e tij për mbrojtje gjyqësore të të drejtave të tij, e paraparë me nenin 54 të Kushtetutës.

Pranueshmëria e kërkesës

27. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet që së pari të vlerësojë nëse parashtruesi i ka plotësuar kriteret për pranueshmëri, të parapara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

28. Gjykata vëren se substanca e argumentit të parashtruesit në Gjykatë është se Aktgjykimi P. nr. 2287/07, i 27 shkurtit 2009, i nxjerrë në procedurën penale kundër tij, duhet të ketë përparësi mbi vendimet e KEK-ut të nxjerra në procedurën disiplinore kundër tij.
29. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion të parapara me Ligjin për procedurën kontestimore dhe se Gjykata Supreme në Prishtinë i ka marrë parasysh dhe iu është përgjigjur ankesave të tij në çështjet e ligjit.
30. Gjykata rikujton se nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt, kur shqyrton vendimet e marra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz kundër Spanjës [GC], nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-I, shih, gjithashtu edhe Aktvendimin për papranueshmëri në rastin nr. KI70/11, parashtrues Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima, Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, A. nr 983/08, të 7 shkurtit 2011).
31. Gjykata më tej vëren se fakti i thjeshtë se parashtruesi është i pakënaqur me rezultatin e rastit, nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës (shih, *mutatis mutandis*, GJEDNJ, kërkesa nr. 5503/02, Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë, e 26 korrikut 2005). Përveç kësaj, fakti i thjeshtë që një parashtrues nuk pajtohet me konkluzionet ligjore që një Gjykatë i ka sjellë në rastin e tij/saj, nuk do të thotë që ai vendim paraqet mohim të së drejtës për mjet juridik efektiv, siç përcaktohet me nenin 54 të Kushtetutës. Për më tepër, fakti i thjeshtë që një personi i është ndërprerë marrëdhënia e punës për veprën penale të vjedhjes, nuk do të thotë se atij i është mohuar e drejta për të punuar në një vend tjetër të punës, në qoftë se ai vend është në dispozicion dhe nëse është i kualifikuar për të kryer atë punë, siç garantohet me nenin 49 të Kushtetutës, dhe as që e drejta e pronës, e garantuar me nenin 46 të Kushtetutës, nuk i është mohuar në mënyrë arbitrare.
32. Prandaj, kjo kërkesë është qartazi e pabazuar, në pajtim me rregullin 36 (1) të Rregullores së punës, e cila përcakton se "*Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: c) kërkesa është qartazi e bazuar*".

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës, në seancën e saj të mbajtur më 20 janar 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Robert Carolan

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani